

Het hoogste bestuurlijke orgaan van Coöperatie CRV is de ledenraad van 87 veehouders. Namens de ledenraad houdt de raad van commissarissen (RvC) toezicht op het beleid van de CRV Holding BV. In de RvC zitten zeven veehouders en drie commissarissen van buiten de sector. Wie zijn zij en wat is hun visie? In een serie in Veeveelt stellen ze zich voor.

deel 1	Peter Broeckx	deel 6	Etienne Cosyns (extern)
deel 2	Gert-Jan Verploeg	deel 7	Peter Schrijver
deel 3	Johan Wouterse (extern)	deel 8	Kurt Faes
deel 4	Fons Kersten	deel 9	Freek Rijna (extern)
deel 5	Wietse Duursma	deel 10	Sjoerd Schaap

Boerenbuitenbeentje

is zuinig op bedrijf en coöperatie

De lease-Tesla verraadt hem. Thuis is Gert-Jan Verploeg boer in hart en nieren. Maar van negen tot vijf is hij ook directeur van een bedrijf met 130 medewerkers. ‘Met deze baan verdien ik het geld om het melkveebedrijf te kunnen blijven ontwikkelen. Als agrarisch ondernemer werk ik aan continuïteit voor de toekomst’, legt Verploeg uit. Met diezelfde motivatie zet hij zich in voor de Coöperatie CRV.

TEKST WICHERT KOOPMAN

naam **Gert-Jan Verploeg**
 woonplaats **Buurmalsen**
 leeftijd **38 jaar**
 gezin **getrouwd met Carla (38), kinderen Floris (11), Sietse (10) en Lonneke (7)**
 opleiding **accountancy en control, Universiteit van Amsterdam**
 functie **algemeen directeur IGM BV**
 bedrijf **110 melkkoeien en 55 stuks jongvee op 60 ha grond**
 bestuursfunctie **lid van raad van commissarissen van CRV sinds 2016**
 vorige functies (o.a.) **accountant bij Flynth Accountants en Adviseurs, ledenraadslid FrieslandCampina, ledenraadslid Rabobank West-Betuwe**

Zijn collega's vroegen hem openlijk of hij gek geworden was. Gert-Jan Verploeg had net een universitaire opleiding in de accountancy afgerond en uitzicht op een glanzende loopbaan, toen hij hun meedeelde dat hij koeienboer werd. ‘Ze begrepen er helemaal niets van’, vertelt de nu 38-jarige veehouder, thuis op de boerderij in Buurmalsen. De aanleiding voor de carrièreswitch was bikkelhard. ‘Twaalf jaar geleden overleed mijn schoonzus, die samen met haar ouders deze boerderij runde’, vertelt Verploeg, die zelf opgroeide op een hobbyboerderij met wat zoekkoeien en schapen. ‘Al snel waren mijn vrouw Carla en ik hier in onze vrije tijd aan het werk. In eerste instantie om mijn schoonvader een handje te helpen, maar steeds meer kwamen we tot het besef dat we het deden omdat we niet wilden dat hij het bedrijf zou moeten beëindigen’, onderbouwt hij de beslissing om in 2009 samen met zijn vrouw in maatschap te gaan met zijn schoonouders.

Uitdaging in bestuursfunctie

Daarna ging het snel. In drie jaar tijd namen Verploeg en zijn vrouw het bedrijf volledig over en bouwden ze een nieuwe stal voor 110 koeien.

Twee jaar later werd de melkstal ingeruild voor twee robots en intussen is de bedrijfsproductie verdubbeld tot ruim een miljoen kilo melk op jaarbasis. ‘Deze bedrijfsontwikkeling hadden we nooit kunnen financieren als ik niet buiten de deur was blijven werken’, geeft Verploeg aan. De veeleisende fulltime baan als accountant werd ingeruild voor een part-time baan op de administratie bij IGM, een franchiseorganisatie voor badkamerinstallateurs. ‘De uitdaging die ik in mijn werk miste, zocht ik in een bestuursfunctie. Zo stuitte ik op een vacature voor het hoofdbestuur van CRV’, vertelt de veehouder. Tot zijn eigen verbazing stemde de ledenraad in met de benoeming van de atypische boer. ‘Ze zagen wel de toegevoegde waarde van een toezichthouder met een gedegen financiële achtergrond’, hoorde hij.

Leren buiten de sector

De carrière die Verploeg aanvankelijk liet lopen om boer te kunnen worden, maakte hij bij IGM alsnog. Het bedrijf is gegroeid tot 130 medewerkers en de boekhouder opgeklommen tot algemeen directeur. Dat neemt niet weg dat hij zijn werkdag altijd tussen de koeien begint en eindigt. Tijdens kantoor tijden vertrouwt de directeur volledig op zijn familieleden

‘Boeren begrijpen dat het leven **niet alleen draait om eigen belang en korte termijn**’

en een parttime bedrijfsleider. ‘Door mijn baan weet ik wat er komt kijken bij het aansturen van een bedrijf met een groot aantal medewerkers’, merkt Verploeg in discussies binnen de raad van commissarissen. ‘En doordat ik in een heel andere branche werk, kijk ik soms ook wat anders tegen ontwikkelingen binnen CRV aan’, ervaart de commissaris. ‘Zo merk ik hoe mensen van buiten de sector naar veehouders kijken – als er op Nu.nl iets staat over boeren, moet ik dat die dag minstens vijf keer uitleggen – en heb ik het belang van marketing leren kennen.’

Verploeg mag dan als boer een beetje een buitenbeentje zijn, als ondernemer is hij net als ieder ander vooral bezig met de continuïteit van het bedrijf. ‘Deze boerderij is voor ons gezin een fantastische plek om te leven. Daarom zijn we er zuinig op en doen we ons best om het bedrijf te ontwikkelen voor de toekomst. We willen onze kinderen de kans geven om verder te boeren’, motiveert hij zijn inzet.

Zuinig leven en investeren

Het zeker stellen van continuïteit is voor Verploeg ook een belangrijke drijfveer om zich in te zetten voor de Coöperatie CRV. ‘Om te voorkomen dat machtige bedrijven met ons geld aan de haal gaan, moeten we technieken als merkerselectie en spermasecten in boerenhanden houden’, legt hij uit. ‘CRV kan de investeringen die daarvoor nodig zijn, alleen opbrengen als we voldoende omvang houden en financieel gezond blijven’, geeft de commissaris aan. ‘Daarom ben ik ook blij met de beslissing van de ledenraad om het ledenvoordeel over het afgelopen boekjaar niet uit te betalen. In onzekere tijden is het verstandig om zuinig te leven maar wel te blijven investeren voor de toekomst.’

Naar de toekomst van zijn eigen bedrijf kijkt de veehouder overigens wel met enige zorg. Een gedegen financieel plan maken is de doctorandus in de accountancy wel toevertrouwd. ‘Toch heb ik de afgelopen jaren al anderhalve ton meer moeten uitgeven dan begroot om het bedrijf te brengen waar het nu staat. Zo had ik nooit voorzien dat overheidsbeleid ons zou dwingen om te investeren in fosfaatrechten’, verklaart Verploeg deze bezorgdheid. ‘Dat maakt ons bedrijf – net als de bedrijven van veel collega’s – kwetsbaar voor tegenvallers zoals een paar droge zomers. En het zorgt er ook voor dat het moeilijk is om in te spelen op nieuwe maatschappelijke eisen.’

Geen verborgen agenda’s

Verploeg heeft zijn eerste bestuurstermijn bij CRV er inmiddels op zitten. Hij stelt zich met plezier herkiesbaar. ‘We voeren als boerenbestuurders met elkaar stevige discussies. Maar deze zijn altijd open en gericht op het gezamenlijke belang van de coöperatie en nooit op de persoon’, zegt hij. ‘Dat is in mijn baan als directeur wel anders. Daar heb ik regelmatig te maken met verborgen agenda’s en mensen die stiltes aan mijn stoelpoten zagen. Ik verzucht wel eens dat ik zou willen dat er op ons kantoor wat meer mensen met een boerenachtergrond zouden werken. Die begrijpen tenminste dat het leven niet alleen draait om eigen belang en korte termijn.’ |